

Protivýsadková obrana NA TERITORIU

Plánování opatření k obraně země, včetně protivýsadkové obrany na teritoriu, dává možnost usměrnit úsilí různorodých činitelů, kteří se na ní podílejí podle společného zámyslu, neboť jen za tohoto předpokladu mohou být plánovaná opatření účinná.

I pro plánování protivýsadkové obrany by mělo být rozhodující měřítko, její účinnost v případě nepřátelské agrese. Tento článek věnuje **možné metodice plánování a řízení bojové činnosti při boji s nepřátelskými výsadbami.**

V rámci přehodnocování zásad obranného systému hledáme cesty ke zjednodušení řízení vojenských územních orgánů a k účinnému řízení obrany teritoria ČSSR. Chceme dosáhnout maximální účinnost příprav. Cíl plánování protivýsadkové obrany vidíme v zabezpečení pohotovosti sil a prostředků, vyčleněných pro boj s nepřátelskými výsadbami, v organizovaném zahájení boje s nepřítelem a nepřetržitém řízení bojové činnosti v případě nepřátelského vysazení.

Protivýsadkovou obranu by měly plánovat a připravovat vojenské územní orgány, odpovědné za obranu příslušné části teritoria. V tomto smyslu bychom je měli vybavit i příslušnou pravomocí a nezbytnými silami a prostředky.

Určitou zvláštností zřejmě bude řízení protivýsadkové obrany v pásmech činnosti polních vojsk, která zahrnují územní celky, svěřené územním vojenským orgánům. Tuto specifikou musíme postihnout již v období plánování.

Protivýsadkovou obranu plánuje štáb územního vojenského velitele na základě úkolů stanovených nadřízeným a podle celkového zhodnocení situace na příslušném území.

Vzhledem k rozsáhlosti územních celků, rozsahu odpovědnosti územních vojenských orgánů i k množství sil a prostředků nebudou **na všech stupních plánovat protivýsadkovou obranu stejně podrobně.** Rozsah plánování i hlavní úkoly určí nadřízený orgán.

Úkoly nadřízeného velitele se mohou týkat především opatření, na které klade nadřízený zvláštní důraz a které mají vliv na splnění úkolu v širším měřítku, jež přesahuje zájmy plánujícího orgánu.

Mohou to být úkoly pro případ boje s nepřátelskými výsadbami většího rozsahu, které nadřízený velitel předpokládá ničit s využitím sil a prostředků několika územních celků nebo úkoly pro boj se vzdušnými výsadbami na území sousedů apod.

Protivýsadkovou obranu nelze plánovat a organizovat bez přihlídnutí k úkolům a možnostem ostatních územních orgánů.

Vojenské orgány by měly v zájmu obrany teritoria navrhovat rozdělení úsilí, určení pořadí naléhavosti úkolů společných více územním orgánům i postup, koordinaci a sladění všech akcí pro případ nepřátelské agrese. I takových, za které přímo neodpovídají, ale mohou ovlivňovat vojenskou činnost na teritoriu.

Při plánování protivýsadkové obrany lze, jako nejvýhodnější doporučit takový postup, kdy **vojenský územní velitel spolu**

s celkovým zámyslem, jak plánovat veškerou vojenskou činnost, přijímá i zámysl protivýsadkové obrany, který si nechává schválit nadřízeným. Do plánu zapracuje případné pokyny nadřízeného.

Plánování by měl předcházet všestranný rozbor vojenské činnosti na daném stupni, ujasnění úkolů protivýsadkové obrany a všestranné zhodnocení situace, která může vzniknout po napadení nepřitelem.

Pro činnost územního vojenského velitele i jeho štábu při plánování protivýsadkové obrany zůstávají v plném rozsahu platné příslušné zásady vojenských řádů a předpisů. Přitom musíme přihlížet k některým zvláštnostem obrany teritoria a **úkoly protivýsadkové obrany ujasnit především z těchto hledisek:**

- zámyslu nadřízeného velitele, celkového významu příslušného územního celku pro obranu teritoria ČSSR i jeho významu pro zabezpečení polních vojsk,

- množství, bojeschopnosti a rozložení sil a prostředků, které má vojenský územní velitel k dispozici (vojenských i nevojenských),

- úkolů sousedů a jejich plánované činnosti, zejména úkolů plánovaných pro obranu sousedních územních celků,

- terénních vlastností příslušného území, množství a rozmístění důležitých objektů, které máme před napadením výsadků bránit,

- povětrnostních podmínek, pokud mohou závažně ovlivnit průběh plánované činnosti,

- časových možností a různých variant, v nichž může dojít k realizaci plánovaných opatření. Např. může realizace plánu protivýsadkové obrany po určitém období, které dovolí uvést všechny síly a prostředky do pohotovosti, upřesnit úkoly a sladit součinnost, nebo po nenadálém napadení, kdy může být větší nebo menší část sil a prostředků určených k obraně zničena a spojení a velení narušeno. Proto musíme sladit plán s ostatními opatřeními obrany teritoria.

Vzhledem k možnostem nepřítelů a potřebě decentralizovaného řízení obrany teritoria musíme největší důraz položit na plánování orgánů nižších stupňů.

Na stupni vojenského okruhu soustředíme plánování proti nepřátelským výsadbám operačního a operačně taktického významu. V plánech postihnou i opatření na nižších stupních formou přehledu sil a prostředků podřízených, jakož i splnů protivýsadkovou obranu na rozhraní územních celků.

Na stupni vojenského okruhu plány protivýsadkové obrany sladíme s dalšími

opatřeními ústředních orgánů. Jde zejména o sladění s plánem operačního maskování a klamání, s plánem protiradiotechnické činnosti, s plánem zatarasování a ničení, s plány zabezpečení přesunů vojsk na území okruhů apod.

Všechny údaje podobného charakteru bychom měli dát podřízeným vojenským velitelům v nezbytném rozsahu předem, formou výpisů z příslušných plánů vojenských okruhů, nebo generálního štábu. Plány můžeme doplnit dalšími údaji postupně, podle stupně vyjasnění dalších opatření operačního a bojového zabezpečení.

Zplánování protivýsadkové obrany předpokládá podrobný průzkum v terénu. Na rozdíl od plánování bojové činnosti polních vojsk, kde jsou prakticky velmi omezené možnosti seznámit předem velitele a štáby s možným prostorem bojové činnosti, má průzkum terénu při plánování protivýsadkové obrany na vlastním území výjimečný význam. Podrobná znalost terénu umožňuje jej dokonale využít, co možná v některých případech vyrovnat případnou početní i palebnou převahu nepřítelů.

Velitelé jednotek předurečných pro boj se vzdušnými výsadbami a příslušníci štábu vojenského velitele musí dokonale znát terén v rozsahu svěřeného území i přilehlém sousedním území.

Při průzkumu terénu zjistíme

- možnosti pozorování a průzkumu v jednotlivých terénních celcích,

- vlastnosti terénu ovlivňující organizaci obrany důležitých objektů, prostorů a komunikačních tahů,

- prostory vhodné k rozmístění sil a prostředků, vyčleněných pro boj s nepřátelskými vzdušnými výsadbami, osy přesunu do těchto prostorů a výjezdové cesty z nich,

- rozdělení pásem a prostorů činnosti při zjišťování nepřátelských vzdušných výsadků,

- podmínky součinnosti se sousedy,

- možnosti využití spojovacích cest a zřizování spojení při boji se vzdušnými výsadbami,

- možnosti organizovat materiální, technické a zdravotnické zabezpečení podřízených jednotek z místních zdrojů aj.

Plán protivýsadkové obrany, který zpracují územní vojenské orgány, může obsahovat tyto údaje:

- organizaci systému pozorování vzdušných výsadků na celém svěřeném území (organizovaný jak vojenskými, tak nevojenskými orgány),

- organizaci a způsob ostatních druhů průzkumu,

— přehled sil a prostředků všech ozbrojených složek vyčleněných pro boj se vzdušnými výsady, jakož i přehled dopravních prostředků,

— prostory rozmístění sil vyčleněných pro boj s výsady a rozdělení úkolů pro průzkum a zjišťování nepřátelských vzdušných výsadek do doby zahájení bojové činnosti,

— střežené a jiné důležité závody, objekty a zařízení v příslušném územním celku, způsob jejich zabezpečení a spojení s nimi,

— opatření k zesílení střežení důležitých objektů, prostorů a komunikačních tahů v případě jejich ohrožení nepřátelskými vzdušnými výsady podle variant,

— přehled rozmístění prostředků protivzdušné obrany státu, jejich pásma činnosti, spojení a součinnost s nimi,

— uskutečňovaná a plánovaná opatření k zatarasování a jiné úpravě terénu, zejména u střežených a bráněných objektů,

— způsob spojení, přehled sil a prostředků k jeho zabezpečení a opatření pro případ jeho narušení,

— součinnostní a hlášené signály,

— způsob uvědomování o výsadcích a vyhlásování signálů, případně další údaje podle konkrétních podmínek.

Zkušenosti z dosavadního plánování obrany teritoria a ze cvičení ukazují, že nejuhodnější formou plánování protivýsadkové obrany je grafické vyjádření opatření protivýsadkové obrany na mapě odpovídajícího měřítka: na stupni vojenského okruhu 1:200 000, na okrese pošta 1:100 000.

Údaje, které nemůžeme vyjádřit na mapě graficky, vpisujeme přímo na mapu. Přitom však zachováváme všechny zásady štabní služby.

Metodiku rozhodování územních vojenských orgánů a řízení boje s nepřátelskými výsady na teritoriu budou ovlivňovat zvláštnosti obrany teritoria, zejména různorodost sil a prostředků, způsob použití a taktika boje nepřátelských výsadek.

Územní vojenské orgány nižších stupňů nebudou vždy včas informovány o nebezpečí vysazení nepřítele na teritoriu. I v tom případě, kdy prostředky PVOS zjistí přelet nepřátelského dopravního letectva, může se jejich informování pozdit v důsledku nepřátelského napadení a zrušení spojovacích cest.

Příslušný vojenský velitel musí být připraven se **rozhodovat** použít svěřené mu síly a prostředky proti výsadku, aniž bude znát **situaci nepřítele přesně**. Ne

vždy bude mít také dostatečný přehled o tom, které vlastní jednotky již vstoupily do boje s výsadkem z iniciativy jejich velitelů.

Snaha o získání úplných údajů může vést ke ztrátě vhodného okamžiku zahájení boje s nepřítelem. Proto má-li být zásah proti výsadku **účinný, musí být rychlý. Činnost vojsk nesmí zdržovat dlouhá rozhodování příslušného velitele.**

Každý velitel musí způsob a metodiku rozhodování a velení přizpůsobit konkrétním podmínkám a situaci, ve které převzal velení.

V případě, že proti výsadku zasáhne několik územních jednotek současně, bude vhodné, aby jim velel jeden z velitelů zasazených jednotek až do doby, než převzme velení příslušný územní velitel, nebo jím určený orgán. Velet by měl ten velitel, který nejlépe zná situaci na daném úseku, což je s ohledem na potřebu rychlých akcí **rozhodující**. Bude to zřejmě ten velitel, který první vstoupil do boje s nepřítelem a může mít nejvíce zpráv o nepříteli na daném úseku.

Tento velitel by měl velet i jednotkám postupně zasazeným až do převzetí velení nadřízeným. V tomto období nebude vzájemná informovanost dokonalá, protože boj bude mít rychlý spád, budou omezené možnosti spojení mezi jednotkami různého druhu, bojová činnost bude probíhat na velkém prostoru a ještě větší prostor bude pro průzkum, pátrání a zjednávání dotyku s nepřítelem.

Proto bude nutné, aby se velitelé jednotek, kteří navázali dotyk s nepřítelem nebo se rozhodují zasáhnout do boje, přesvědčili, které jednotky v jejich úseku již bojují a vešli s nimi ve styk.

Kromě upřesnění součinnosti, mohou získat údaje o nepříteli v příslušném úseku a upřesnit vztah k velitelům sousedních jednotek. Zároveň s bojovým hlášením o zasazení jednotky případně o zahájení boje s nepřítelem hlásí velitel nadřízenému své stanoviště a zámysl jeho dalšího přemístění.

Vojenské jednotky nebudou předurčeny pouze k boji s výsady. Největší objem úkolů obrany a ochrany teritoria můžeme reálně předpokládat při likvidaci následků ZHN nepřítele. Důležité jsou i ostatní úkoly, které budou řešit vojenské jednotky. Mnohé z nich mohou vzniknout současně. Rozhodování o jejich zasazení bude tedy při nedostatku zpráv vždy problematické.

Nemůžeme předpokládat, že první zprávy o výsadku jednoznačně prokáží, o jaký druh a sílu nepřítele jde.

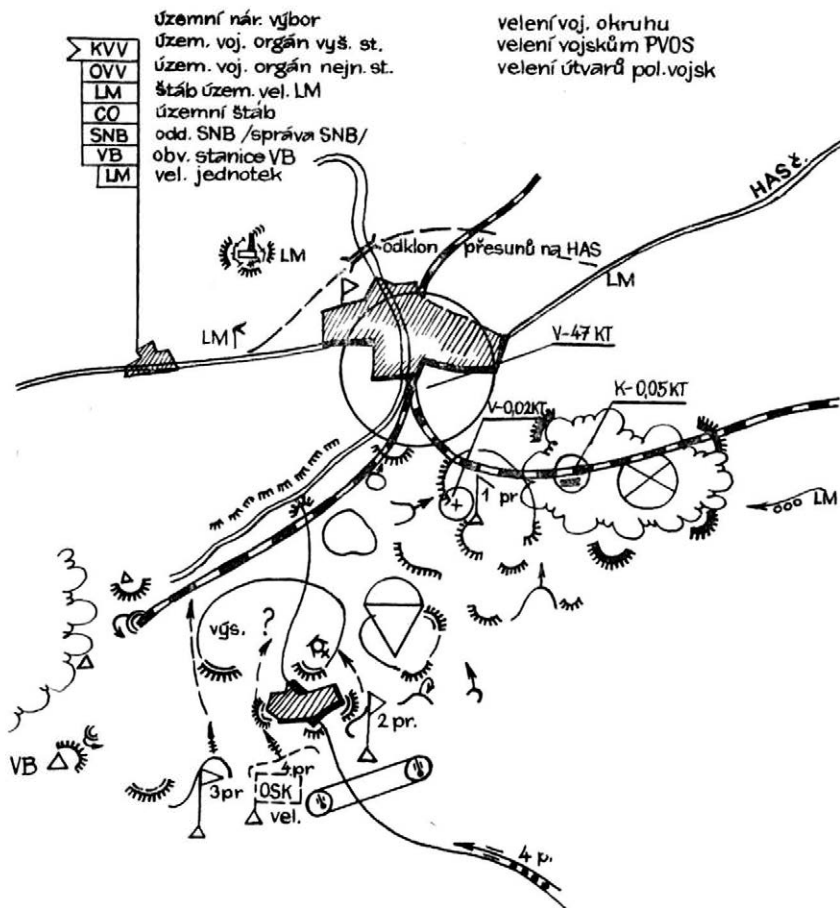
METODICKÝ POSTUP PŘI ROZHODOVÁNÍ VOJENSKÉHO ÚZEMNÍHO VELITELE PŘI BOJI S NEPŘÁTELSKÝM VÝSADKEM
 (varianta)

Příloha I

Poř. čís.	Čas	Opatření	Možná činnost			
			územního velitele	náčelníka štábu	oper. důstojníka	ost. složek štábu
	Od získání prvních informací o nepř. do jejich prověření	Soustředění informací o situaci na teritoriu, jejich zhodnocení jako podklad pro rozhodnutí	- společně s náčelníkem štábu předběžně stanoví věrohodnost zpráv a nařídí kdo a odkud získá údaje k jejich prověření	- připraví podklady pro použití vlastních sil v ohroženém prostoru - průběžně hodnotí získané informace o nepříteli i vlastních silách a závěry připravují veliteli s odpovídajícími návrhy	- informuje štáb v rozsahu prověřených údajů - organizují prověření zpráv a sběr dalších informací	- soustavně sledují situaci a možnosti vlastních sil podle odbornosti
	Od prověření informací (popř. od obdržení rozkazu - čas Č) do Č + 5 — 10 minut	Ujasnění úkolu a zámyslu jeho plnění	- v přítomnosti velitele zakresluje spolu s oper. důstojníky získané a prověřené údaje do pracovní mapy velitele, - určí rozsah v jakém informovat štáb - spolu s náč. štábu zhodnotí možnosti a možný zámysl nepř. výsadku i jeho další možnou činnost - zhodnotí možnosti vlastních vojsk - upřesní zámysl jejich použití proti výsadku - upřesní svůj zámysl po dokladu náčelníka štábu - po schválení velitelem určí rozsah předběžných nařízení - nařídí způsob zabezpečení velení a opatření k jeho organizaci, zejména způsob spojení, popř. postup zasazení dalších sil proti nepříteli	- informují štáb, pokračují v organizaci průzkumu a připraví podklady o vlastních silách - organizuje práce štábu do zasazení sil proti výsadku	- ujasní situaci a rozsah podkladů, které budou potřebné pro rozhodnutí velitele - ujasní si možný rozsah a způsob zabezpečení zasazených sil proti výsadku	
	od Č + 5 — 10 do Č + 15	vydání předběžných nařízení	- potvrdí (upřesní) rozhodnutí podřízených, jestliže z vlastní iniciativy zahájili boj s nepřitelem - rozhodne o další činnosti k zabezpečení svého zámyslu	- provede formulaci a odeslání předběžných nařízení podle zámyslu velitele - informuje štáb o rozhodnutí velitele, vydá pokyny pro jeho zabezpečení	- zakreslí rozhodnutí velitele do mapy - informuje štáb o vydaných nařízeních vševojskového rázu	- vydají předběžná nařízení, odpovídající zámyslu velitele podle svých odborností
	od Č + 15 do Č + 20 — 30	- upřesnění hlavních zásad součinnosti při boji s výsadkem	- ujasní jakým způsobem mohou být zabezpečeny hlavní síly zasazované proti nepříteli - rozhodne o hlavních součinnostních opatřeních	- informuje velitele a spolu s ním ujasní jaké jsou možnosti použití dalších i neplánovaných sil proti výsadku - připraví podklady k předání dodatečných nařízení a k organizaci součinnosti v terénu (bude-li)	- organizuje získání potřebných údajů pro rozpracování rozhodnutí velitele a k organizaci součinnosti	- připraví potřebné podklady pro zabezpečení zasazených sil a k upřesnění součinnosti podle svých odborností

Poř. čís.	Čas	Opatření	Možná činnost			
			územního velitele	náčelníka štábu	oper. důstojníka	ost. složek štábu
	do Č + 35 (45)	hlášení nadřízenému o situaci a přijatém rozhodnutí o použití podřízených sil a prostředků informace nevojenských územních orgánů o situaci a rozhodnutí organizace velení silám a prostředkům zasazeným proti výsadbě	- hlásí situaci osobně, popřípadě to nařídí náčelníkovi štábu, jestliže organizuje neplánované použití dalších sil - žádá nadřízeného (v případě potřeby) o zásah jeho silami a prostředky ve prospěch boje - rozhodne o způsobu velení a odpovědnosti za splnění souběžných úkolů	- upřesní úkoly k zabezpečení zasazení hlavních sil proti výsadbě - nařídí rozsah v jakém informovat nevojenské územní orgány - navrhne jak řídit bojovou činnost - připraví výjezd k upřesnění součinnosti (převzetí velení)	- připraví podklady pro hlášení nadřízenému a jeho zápis - informuje nevojenské územní orgány v nařízeném rozsahu a upřesní případné požadavky na součinnost ve prospěch boje s výsadbou - připravuje podklady pro upřesnění součinnosti (popř. výjezd k její organizaci) a převzetí velení boje činnosti	organizují zabezpečení zasazených vojsk a podílejí se na organizaci součinnosti
	po hlášení nadřízenému a schválení rozhodnutí	výjezd k organizaci součinnosti (k upřesnění úkolů v terénu a převzetí velení z VPS)	- schválí (upřesní) návrh NŠ na způsob upřesnění součinnosti a úkolů - rozhodne o způsobu další práce štábu, zejména upřesnění souběžných úkolů	- vydá nařízení pro výjezd - upřesní způsob práce štábu pro další činnost	- připraví se podle rozhodnutí velitele k výjezdu do terénu - předá rozhodnutí náč. štábu o dalším chodu práce - připraví výjezd oper. skupiny i v případě, že velitel nevyjíždí k řízení boje na VPS	organizují práci ve štábu vzhledem k rozhodnutí velitele o řízení boje s výsadbou
	od doby pohotovosti na VPS	potvrzení vydaných nařízení a kontrola plnění úkolů	upřesní svoji činnost do doby pohotovosti VPS	- prověří plnění předběžných nařízení a způsob zasazení neplánovaných sil - zabezpečuje: - výjezd oper. skupiny k převzetí velení z VPS - upřesnění úkolů v terénu na základě ujasnění situace v terénu, - upřesnění součinnosti a úkolů jednotkám za přesunu, nebo ve východišti k útoku (zpeč) - velení podřízeným z VPS - organizují kontrolu vydaných rozkazů a nařízení (vše podle konkrétní situace)	- organizuje získávání zpráv a zajišťuje spojení z VPS velícího orgánu na štáb velitele - zapiše rozhodnutí velitele - zpracovává hlášení nadřízenému orgánu	

ÚČAST ÚZEMNÍCH ORGÁNŮ PŘI ŘÍZENÍ OBRANY TERITORIA

Legend:

K boji s nepřátelským přepadem vysazeným pravděpodobně s cílem dokončit zničení útvarů zásobování jadernou municí jsou zasazovány: čtyři teritoriální prapory, jednotky VB, milicí a na průzkumu se podílí jednotka PVOS a organizované civilní obyvatelstvo.

Vojenské jednotky nemůžeme rozptýlit po celém teritoriu. Proto ještě do nasazení vojenských jednotek budou zpravodla k získání zpráv a dotyku s nepřítelem zasazeny bezpečnostní orgány a jednotky milice.

I když vojenské jednotky a štáby mohou do této doby plnit jiné důležité úkoly, potvrzení přítomnosti nepřátelského vojskového výsadku **vyvolá rozhodující zásah do metodiky velení** příslušného vojenského velitele.

Proti diverzním a průzkumným výsádkům můžeme vojenské jednotky nasadit jen tehdy, neplní-li jiné důležitější úkoly, neboť činnost proti výsádkům tohoto druhu je výrazně bezpečnostní záležitost, zvláště pátrání po nepříteli. Tato činnost vyžaduje velké množství pátracích a zabezpečovacích orgánů a podrobně se jí zabývá předpis VS-I-2.

Vojenské jednotky můžeme podřídit bezpečnostním orgánům, které jsou podle zákona odpovědné za bezpečnost na teritoriu s úkolem zničit zjištěný a izolovaný výsadek, jestliže síly bezpečnostních orgánů na tento úkol nestačí.

Do doby než získá údaje dostatečné pro rozhodnutí nasadit proti nepříteli vojenské jednotky musí štáb územního velitele **vyvinout všechno úsilí k prohloubení prvních informací o výsadku.**

Možný časový postup práce územního velitele a jeho štábu uvádím v **příloze 1.** Jak je patrné, veliteli zůstanou k rozhodování jen velmi krátké lhůty, nemá-li poskytnout čas nepříteli a má-li se sám zmocnit iniciativy. Nemůže na jedné straně zdržovat nasazení jednotek zdoluhavým rozhodováním a doručováním příslušných rozkazů vojskům, na druhé straně nemůže zasadit jednotky **bez dostatečného prověření informací o nepříteli.**

Štáb územního velitele musí být tak připraven, aby i ve velmi krátkých lhůtách mohl zabezpečit velitele dostatečnými podklady pro rozhodování. **Hlavní důraz musí položit na rychlost a hodnověrnost informací o nepříteli.** V mnohém to bude záviset na součinnosti a spojení s bezpečnostními orgány, s jednotkami milice a jinými územními orgány.

Důležitou úlohu zde může sehrát i připravenost civilního obyvatelstva a jeho začlenění do paramilitárních útvarů.

Úspěch územních jednotek závisí v mnohém na jejich předběžné činnosti a pohotovosti k zásahu. K tomu slouží údaje vzdušného průzkumu, případně údaje získané již v době vysazování nepříteli.

Na stupni okresu bude zřejmě vysazení taktického nepřátelského výsadku takovým nebezpečím, které ohrozí veškerou činnost. Podobně tomu bude i na stupni kraj. **Boj s výsadkem by měl vojenský velitel řídit osobně** a velet všem zasazeným územním silám a prostředkům, nenadřídí-li nadřazený jinak.

Ostatní i důležité úkoly bude řídit jeho zástupce s příslušníky štábu. Není vyloučeno, že takových úkolů může vzniknout v zápětí po zahájení nepřátelské agrese několik. Velení v tomto období bude tedy vysoce integrovanou záležitostí. Ukazují to na příkladu boje s nepřátelským výsádkovým přepadem, vysazeným s cílem zničit jednotku zásobování jadernou municí (viz **příloha 2**). I tato nejjednodušší představa ukazuje na četnost druhů bojové činnosti i různorodost sil a prostředků, zasazených proti nepříteli.

Vojenské územní velitele a jejich štáby učíme **pracovat rychle, samostatně, udržovat vzájemnou zastupitelnost v pracovních skupinách** a tak, aby byly schopny plnit jakýkoli úkol.

Velitel v některých případech, zejména má-li potřebný přehled o situaci nebo plní jiné závažné úkoly, nebude vyjždět do prostoru vysazení nepříteli, ani nemusí řídit činnost větší části podřízených jednotek a útvarů. Bude řídit ten úkol, který je podle jeho mínění nejdůležitější.

Nemůžeme proto předem připravit jednoznačný postup a neměnnou metodiku pro činnost velitele. Operativní rozdělení úkolů hlavním funkcionářům musíme skloubit s všestrannou a dokonalou připraveností všech příslušníků územního orgánu.

V přípravě a zabezpečování rozhodování jsou pro územní vojenské orgány závažná ustanovení platných řádů a předpisů. Jejich uplatňování s ohledem na zvláštnosti řízení bojové činnosti na teritoriu jsem rozebral v předcházejícím článku — viz VM č. 8/1969.

Na závěr chci zdůraznit, že rozpracování a uplatnění správného metodického postupu při řízení boje s nepřátelskými výsadky na teritoriu je složité.

Způsob práce velitelů a štábů, lhůty i formy přípravy rozhodnutí a velení bude podstatně ovlivňovat situace, kdy iniciativa byt i dočasně bude na straně nepříteli.

Na správných metodických návycích bude ve značné míře záviset narušení a pružné velení i spolehlivost obrany teritoria. Hlavní důraz pro stanovení metodiky velení musí územní vojenské orgány položit na osvojení návyků pracovat ve velmi krátkých lhůtách. Hlavním prvkem při rozhodování bude čas. To vyplývá z taktiky nepřítele, z potřeby zmocnit se iniciativy nad nepřítelem a vnutit mu svůj způsob boje.

Praktickou přípravu a sladování územních velitelů a štábů měli bychom zaměřit na

- zkrácení doby přípravy rozhodnutí a rozhodování,
- rychlé předávání rozkazů a nařízení,
- udržení nepřetržitého spojení a stálé informovanosti svého štábu i nadřízeného,
- umění štábu organizovat a udržet součinnost mezi různorodými územními jednotkami,
- účelné využití štábu pro řízení mnohostranné činnosti, v různých rozdělených pracovních skupinách, vzájemně zastupitelných,
- výchovu podřízených k iniciativě a samostatnosti.

Marxismus je úhlavním nepřítelem všech abstraktních formulí, všech doktrinářských receptů a vyžaduje pozorný vztah k probíhajícímu boji mas, z něhož se rozvojem hnutí, s růstem uvědomělosti mas a se zostřováním hospodářských a politických krizí rodí stále nové a stále rozmanitější způsoby obrany a útoku. Marxismus se v žádném případě neomezuje na formy boje, které jsou možné a existují pouze v daném okamžiku, neboť uznává, že při změně daného sociálního rozpoložení nevyhnutelně vznikají nové formy boje, neznámé činitelům daného období.